

[Arentoft]

gas fra andre lande, siges der. Det får mig til at tænke den tanke, at hvis vi baserede os på naturgas fra Østlande, som i en tilspidset situation blot kunne lukke for gassen og sætte os i en kaossituation, var det en grim situation. Hvad mener handelsministeren, hvis syn på forsvaret er velkendt, om den situation?

Desværre tillader taletiden her i første omgang ikke, at forsynings sikkerheden debatteres nærmere, men her bliver også noget at tage fat på i energipolitisk udvalg blandt meget andet.

Med hensyn til beskæftigelsen taler man om 20.000 mandår over 14 år. Det vil sige gennemsnitligt 1.400–1.500 mand i arbejde om året. Det er altså arbejdskraft, som går fra erhvervslivets produktion af varer til eksport. Vi skal klare vore økonomiske problemer ved at arbejde os ud af dem og eksportere, ikke ved at barbære hinanden.

Hele spørgsmålet om indførelse af naturgas i Danmark er så komplekst, at det kræver et stort udvalgsarbejde, som fremskridtspartiet vil gå seriøst ind i for at finde frem til den for det danske samfund bedste løsning, men vi vil mene, at en gennemgribende orientering af befolkningen er nødvendig, også af hensyn til konsekvenserne af økonomisk art for den enkelte, så vi vil fremsætte et ændringsforslag til en ny § 5, således at loven først træder i kraft efter, at lovforslaget har været sendt ud til folkeafstemning, og det falder faktisk i tråd med, hvad fru Ritt Bjerregaard sagde i sit indlæg, at kun én måned til behandling af disse lovforslag ikke er helt forsvarligt.

Karlskov Jensen (V):

Baggrunden for denne energipolitiske debat er jo temmelig dystre. Vi har ustabile politiske forhold i den arabiske verden, og vi ved, at verdens ressourcer af olie og naturgas er så begrænsede, at olien vil begynde at flyde langsommere og trykket fra naturgasboringerne vil være aftagende allerede i løbet af de kommende måske 30–40 år. Vi må derfor nødvendigvis indstille os på, at vi er på vej ind i en epoke med stort set permanent underforsyning med energiråstoffer. Vi må påregne politisk betingede forstyrrelser i tilførslerne med visse mellemrum, og vi vil jo nok ud fra dette komme ud for betydelige prisstigninger i årene fremover. Allerede nu

kan vi jo se, at priserne ligger et godt stykke over de priser, der er aftalt af OPEC-landene.

Da disse forhold gradvis vil påføre den vestlige verden overordentlig store økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer, finder vi det af helt afgørende betydning, at vi – dvs. ikke alene regeringen, men alle ansvarlige partier – realistisk og fordomsfrit og uden skelen til billige partitaktiske gevinster vil være med til at prøve på at imødegå problemerne, i den udstrækning det er muligt.

Det er i nogen udstrækning allerede lykkedes at bremse væksten i energiforbruget gennem besparelser, isolering, kraftvarmeudnyttelse og anden udnyttelse af spildvarme, ligesom olieforbruget og olieafhængigheden er reduceret noget ved elværkernes omfattende overgang til kulfyring. Vi kan komme, og vi skal naturligvis, videre ad disse veje, men de lettest tilgængelige resultater og de billigste har vi taget først, og fortsættelsen vil give mindre resultater i forhold til den økonomiske indsats, men stigende oliepriser flytter jo også grænsen for, hvad der er økonomisk forsvarlige investeringer i den henseende.

Det andet hovedsigte – at reducere olieafhængigheden gennem opbygningen af et flerstrengt energiforsyningssystem – skal vi altså først nu til rigtigt at realisere. Hidtil har olie og kul jo været alene om at dække behovet, og det er de tre andre forudsete strenge i »Dansk Energipolitik 1976«: de vedvarende alternative energikilder, naturgassen og kernekraften, vi nu skal i gang med.

For de vedvarende energikilders vedkommende befinder problemerne sig jo først og fremmest på forsknings- og udviklingsstadiet for øjeblikket. Der er bevilget betydelige beløb, og flere skal bevilges i den kommende tid, men det er næppe realistisk at gå ud fra, at nogen stor del af vort energibehov vil kunne dækkes ad disse veje inden for en overskuelig tid; men det er venstres indstilling, at alle økonomisk forsvarlige muligheder bør udnyttes, hvor dette ikke afgørende kolliderer med miljøhensyn.

Naturgassen skal folketingsret tage stilling til gennem de tre lovforslag, der her er til første behandling. Venstre har i tidligere energipolitiske debatter været forbeholdent over for indførelsen af naturgas i Danmark. Når vi desuagtet nu går ind for naturgassen, skyldes det flere forhold, som har ændret sig.